

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3286/2020. (VII. 17.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság teljes ülése alkotmányjogi panasz tárgyában – *dr. Czine Ágnes* alkotmánybíró párhuzamos indokolásával – meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.I.35.250/2016/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A távközlési gazdasági társaság – mint egy telekommunikációs gazdasági társaság általános jogutódja – indítványozó (a továbbiakban: indítványozó) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján 2017. január 10-én, az Alkotmánybírósághoz 2017. január 30-án érkezett alkotmányjogi panaszt terjesztett elő a Kúria Kfv.I.35.250/2016/7. számú ítélete ellen, annak alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérve. Az indítványozó álláspontja szerint az ítélet ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, a C) cikk (1) bekezdésével, az E) cikk (2)–(3) bekezdéseivel, a Q) cikkel és a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel.
- [2] Az indítványozó távközlési szolgáltatást nyújtó gazdasági társaság, erre figyelemmel az egyes ágazatokat terhelő különadóról szóló 2010. évi XCIV. törvény (a továbbiakban: Különadó törvény) alanya volt. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben az adóhatóság a 2009-2011. évekre vonatkozóan valamennyi adónemre és költségvetési támogatásra a bevallások utólagos vizsgálatát végezte el. Az adóhatóság utólagos vizsgálata keretében az indítványozó nyilatkozatot nyújtott be a Különadó törvényre vonatkozóan, amelyben kérte ezen adónemben fennálló kötelezettségeinek törlését arra hivatkozással, hogy a Különadó törvény sérti az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások engedélyezéséről szóló 2002/20/EK irányelv (2002. március 7.) (a továbbiakban: Engedélyezési Irányelv) 12. és 14. cikkét, az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 49., 107. és 108. cikkeit valamint az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, a Tanács 659/1999/EK rendeletét (1999. március 22.).
- [3] Az elsőfokú adóhatóság az ágazati különadóval kapcsolatban adókülönbözetet nem állapított meg, érdemi megállapítást nem tett. Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró másodfokú adóhatóság az elsőfokú határozatot módosította, ugyanakkor az indítványozó ágazati különadóra vonatkozó érvelését arra tekintettel utasította el, hogy az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 1. § (3) bekezdéséhez képest a távközlési adó alkalmazása az uniós joggal teljes mértékben összeegyeztethető, nem diszkriminatív, mivel az adóalanyok között honosságuk, illetve szerkezeti felépítésük szerint nem tesz különbséget, továbbá a különbség mindössze abból adódik, hogy az adó mértéke progresszív, ezért a magasabb árbevételű adóalanyokat magasabb összegű adó terheli, amely módszer az adóhatóság szerint azért indokolt, mert a nagyobb árbevétel nagyobb piaci befolyásra, alacsonyabb fajlagos költségre, magasabb jövedelmezőségre, ekként sokkal erőteljesebb adóteher viselési képességre utal.
- [4] Az indítványozó az adóhatóság határozata ellen keresetet nyújtott be, amelyben kizárólag a távközlési szolgáltatásra kivetett különadó uniós jogi előírásokba ütközését kifogásolta. Az indítványozó előzetes döntéshozatal iránti kérelmet is előterjesztett. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) 22. sorszámú végzésével kijavított 19.K.32.228/2014/18. számú ítéletében az indítványozó keresetét és előzetes döntéshozatal iránti kérelmét elutasította.
- [5] Az indítványozó felülvizsgálati kérelme alapján eljáró Kúria Kfv.I.35.250/2016/7. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét – eltérő indokolással – hatályában fenntartotta azzal, hogy a másodfokú adóhatóság 2511425008. iktatószámú határozata indokolásának II. pontját akként változtatta meg, hogy mellőzte az ágazati különadó fizetési kötelezettség eltörlésére irányuló kérelem érdemi elbírálását. A Kúria álláspontja szerint az indítványozó uniós jogi érvelése, kérelme nem volt szabályszerűen előterjesztett önellenőrzésnek tekinthető, és az elsőfokú

bíróságnak észlelnie kellett volna, hogy az indítványozó az önellenőrzésre vonatkozó szabály megkerülésével, az adózási jogait és kötelezettségeit szabályozó törvényben előírt rend figyelmen kívül hagyásával vitatta adófizetési kötelezettségét, amelyre a jogszabály ilyen formában nem ad lehetőséget. A Kúria szerint az indítványozónak a Art. 124/B. §-ában biztosított lehetősége (speciális önellenőrzési eljárás megindításának kezdeményezése) fennállt, amellyel az adóhatósági ellenőrzés megkezdéséig nem élt. A Kúria rögzítette, hogy mindezekre figyelemmel nem vizsgálta érdemben az ágazati különadó elsődleges és másodlagos jogba történő ütközésére vonatkozó felperesi érveket és előzetes döntéshozatali eljárást sem kezdeményezett.

- [6] 2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a Kúria Kfv.I.35.250/2016/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, mert az álláspontja szerint ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, a C) cikk (1) bekezdésével, az E) cikk (2)–(3) bekezdéseivel, a Q) cikkel és a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában elsőként arra hivatkozott, hogy mind az első- és másodfokú adóhatóság, mind az elsőfokú bíróság érdemben megvizsgálta az indítványozó kérelmét és annak tartalmi elbírálása alapján alakította ki álláspontját. Az indítványozó kifogásolta, hogy a Kúria ítélete időbeli korlátok közé szorítja az adózónak az adókötelezettséget megállapító jogszabály Európai Unió kötelező jogi aktusába ütközésre (vagy alaptörvény-ellenességre vagy önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközésre) hivatkozásának lehetőségét. Az indítványozó szerint a Kúria tévesen minősítette a bevallások utólagos ellenőrzésének megkezdését követően előterjesztett nyilatkozatát a Art. 124/B. §-a alapján előterjesztett speciális önellenőrzés iránti kérelemnek. Az indítványozó szerint a Kúria ítéletében foglalt jogértelmezés alaptörvény-ellenességének lényege azonban nem a tartalom szerinti minősítés elvének érvényesülése vagy nem érvényesülése, hanem az, hogy az adóhatóság a hivatalból induló eljárások során köteles-e figyelembe venni és alkalmazni az uniós jogot. Álláspontja szerint ezen kérdés veti fel a Kúria ítéletének alaptörvény-ellenességét.
- [7] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [8] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) és b) pontjai értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [9] Az indítványozó jogi képviselője a támadott ítéletet a tértivevény tanúsága szerint 2016. november 11-én vette kézhez, alkotmányjogi panaszát 2017. január 10-én adta postára, melyet 2017. január 11-én érkeztetett az elsőfokú bíróság, így a panasz határidőben előterjesztettnek minősül. A testület megállapította, hogy az indítványozó érintettnek tekinthető, és a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.
- [10] Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörére vonatkozó törvényi rendelkezést, valamint az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseként a XXVIII. cikk (1) bekezdés szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot, a XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslatihoz való jogot, a B) cikk (1) bekezdéséből levezethető jogbiztonság elvét, a C) cikk (1) bekezdésében foglalt hatalommegosztás elvét, az E) cikk (2)–(3) bekezdéseit és a Q) cikkét. Az alkotmányjogi panasz kifejezett kérelmet tartalmaz a Kúria Kfv.I.35.250/2016/7. számú ítéletének megsemmisítésére.
- [11] Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasznak az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, C) cikk (1) bekezdése, az E) cikk (2)–(3) bekezdései és a Q) cikk (1)–(3) bekezdései, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdése vonatkozásában eleve nem látott lehetőséget érdemi alkotmányossági vizsgálat lefolytatására.
- [12] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy „az Alaptörvény egyes rendelkezéseinek pusztá felsorolása ugyanis nem ad kellő alapot az alkotmányossági vizsgálat lefolytatására” {34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]}. Ezzel összefüggésben kiemelendő, hogy az indítvány az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére hivatkozása esetén sem értelmezhető az Alaptörvényben biztosított jog sérelme, ezért e tekintetben érdemi alkotmányossági vizsgálat lefolytatására indokolás előterjesztése esetében sem lenne lehetőség {3115/2016. (VI. 21.) AB határozat, Indokolás [30]}. Ennek oka, hogy az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése vonatkozásában a visszaható hatályú jogalkotás, illetve a felkészülési idő hiányára való hivatkozás kivételével alkotmányjogi panasz benyújtására nincs lehetőség {3059/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]}. Ugyanígy az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdése, az E) cikk és a Q) cikk sem tartalmaz olyan Alaptörvényben biztosított jogot, amely vonatkozásában az indítványozó alkotmányjogi panasz nyomán érdemi alkotmányossági vizsgálat lefolytatása lenne indokolt.

- [13] Az indítványozó az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikkének megsértésére is hivatkozott. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *f*) pontja alapján a jogszabályok nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálatára az Abtv. 32. § (2) bekezdésben meghatározott indítványozói kör kezdeményezése esetén jogosult, azonban nincs hatásköre az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasz alapján indult eljárásban a bírói döntés nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálatára.
- [14] Az Alkotmánybíróság gyakorlata töretlen abban, hogy „az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített jogorvoslathoz való jog a rendes jogorvoslatokra vonatkozik. [...] [A] felülvizsgálat – mint rendkívüli jogorvoslat – az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt rendelkezéssel nem hozható összefüggésbe.” {3025/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [24]} Következésképpen az indítványozó által kifogásolt kúriai határozat esetében érdemi összefüggés hiányában nem állapítható meg az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének a sérelme.
- [15] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése előírja, hogy az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában alapvetően az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmére hivatkozott.
- [16] 4. Az Abtv. 29. §-a értelmében alapvető feltétel, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel.
- [17] Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában előterjesztett indokolásra tekintettel befogadta, azonban a testület érdemi vitája során nyilvánvalóvá vált, hogy az indítvány nem felel meg a törvényi feltételeknek.
- [18] Az Alkotmánybíróság előjáróban kiemeli, hogy feladata az Alaptörvényben biztosított jogok védelme, és nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazását felülbírálni, hiszen a bírósági joggyakorlat egységének biztosítása a bíróságok, elsősorban a Kúria feladata {3119/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [30]; 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}.
- [19] Az Alkotmánybíróság értékelése szerint az indítványozó valójában azt vitatja a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmére alapított panaszellel, hogy a Kúria nem adott helyt a keresetének.
- [20] „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti szuperbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el. [...] A bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetők ki, azokat az igazságszolgáltatás ma ismert rendszere magában hordozza.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}
- [21] Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy „a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz nem tekinthető hagyományos értelemben vett jogorvoslatnak. A jogszabályok értelmezése a bíróságok feladata, míg az Alkotmánybíróság hatásköre a bírói jogértelmezés alkotmányos kereteinek kijelölésére terjed ki. Ez a hatáskör azonban nem eredményezheti azt, hogy az Alkotmánybíróság negyedfokon ismételt felülbírálna a Kúria felülvizsgálati eljárásban meghozott határozatát. Az Alkotmánybíróság gyakorlata töretlen abban, hogy a tényállás feltárása, az eljárás során előadott érvek, illetve beszerzett bizonyítékok értékelése, a következtetések mérlegelés alapján való levonása, illetve a tényállás megalapozottságának vizsgálata a jogalkalmazó bíróságok számára fenntartott feladatok, így kívül esnek az Alkotmánybíróság vizsgálódási körén {lásd: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]; 3207/2015. (X. 27.) AB végzés, Indokolás [12]; 3012/2016. (I. 25.) AB végzés, Indokolás [11]; 3067/2016. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [18]; 3151/2018. (V. 7.) AB végzés, Indokolás [14]}.” {3382/2018. (XII. 5.) AB végzés, Indokolás [21]; egyik legutóbbi megerősítése: 3046/2019. (III. 14.) AB határozat, Indokolás [34]}
- [22] Az Alkotmánybíróság utal arra, hogy gyakorlata szerint „[ö]nmagában egy eljárási törvény megsértése sem eredményezi minden esetben az igazságos döntéshez vezető peres eljárás méltánytalanságát. Ezek ugyanis törvényességi és nem alkotmányossági kérdések. Az Alkotmánybíróság megítélése szerint az indítványozó csupán a Kúria eltérő, és számára pervesztességet eredményező értelmezését sérelmezi. Ezért a tisztességes eljáráshoz való jog [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] sérelme [...] nem volt megállapítható.” {3373/2019. (XII. 19.) AB határozat, Indokolás [41]}

- [23] Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy a jelen ügy kapcsán hivatalból észlelte, hogy az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) előtt folyamatban lévő azon előzetes döntéshozatali eljárások, amelyeknek a tárgya a Különadó törvény uniós joggal való összeegyeztethetősége volt, 2020. március 3-án kihirdetett ítéletekkel lezárultak. Az EUB a Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt. (C-75/18. ECLI:EU:C:2020:139) és a Tesco-Global Áruházak Zrt. (C-323/18. ECLI:EU:C:2020:140) ügyeiben hozott ítéleteiben a távközlési vállalkozások és a kiskereskedelmi ágazatban tevékenységet folytató vállalkozások árbevételére Magyarországon kivetett különadókat összeegyeztethetőnek ítélte a letelepedés szabadságával és a 2006/112/EK HÉA irányelvvel.
- [24] 5. Az Alkotmánybíróság mindezek alapján az alkotmányjogi panaszt, az Abtv. 64. § d) pontja alapján, visszautasította.

Budapest, 2020. június 30.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Dienes-Oehm Egon
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Handó Tünde
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Imre
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Schanda Balázs
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Szabó Marcel
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Szalay Péter
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Szívós Mária
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Varga Zs. András
alkotmánybíró helyett

Dr. Czine Ágnes alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [25] Egyetértek az alkotmányjogi panasz visszautasításával, ugyanakkor lényegesnek tartom kiemelni a következőket.
- [26] 1. A jelen ügyben az Alkotmánybíróság egy befogadott alkotmányjogi panaszt utasította vissza. Nem kétséges, hogy az Abtv. 64. §-a – amint ez a 3240/2017. (X. 10.) AB végzés indokolásában is egyértelműen kifejezésre jut – lehetőséget ad arra, hogy az Alkotmánybíróság a befogadott alkotmányjogi panaszt visszautasítsa. Fontosnak tartom hangsúlyozni ugyanakkor, hogy ilyen esetben a visszautasításnak a törvényi feltételei az Abtv. 64. §-án alapulnak. Ezek szerint ilyen esetben a visszautasítás indokai a következők lehetnek: a) hatáskör hiánya, b) az indítványozói jogosultság hiánya, c) a hiánypótlás vagy egyéb nyilatkozattétel elmaradása,

- d) az indítvány törvényi feltételeknek nem megfelelő tartalma, e) a vizsgált jogszabály hatályvesztése, valamint f) az Abtv. 24. § (3) bekezdésében vagy a 31. §-ban foglaltak fennállása.
- [27] Az Abtv. 64. § *d)* pontja tehát visszautal az Abtv.-nek az indítvány tartalmára vonatkozó törvényi feltételeire. Az Alkotmánybíróság erre alapítottnan rendelkezett az alkotmányjogi panasz visszautasításáról a 3240/2017. (X. 10.) AB végzésben. Ebben döntésében nem jelölte meg kifejezetten, hogy ez mely törvényi feltételeket foglalja magában, az indokolás szövegezése („alkotmányjogilag releváns indokolás hiánya”) ugyanakkor arra utal, hogy ez az Abtv. 52. § (1b) bekezdés feltételrendszerét foglalja magában.
- [28] Véleményem szerint, figyelemmel az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatára a kérdésben, az Abtv. 64. §-a nem foglalja magában az Abtv. 29. §-ának „ismételt” vizsgálatát. Ha tehát az Alkotmánybíróság a befogadási eljárási szakban úgy döntött, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel az Abtv. 29. §-ának, utóbb ezt nem vizsgálhatja felül. Úgy gondolom, hogy az Abtv. 64. § *d)* pontja alapján – az érdemi vizsgálati szakban – jellemzően arra alapítottnan lehet helye a visszautasításnak, hogy az indítványozó olyan alaptörvényi rendelkezés sérelmére hivatkozik, amely a vonatkozásában nem minősül Alaptörvényben biztosított jognak [Abtv. 26. § (1) bekezdés, 27. § (1) bekezdés]; vagy a határozott kérelem törvényi feltételei nem állnak fenn [Abtv. 52. § (1b) bekezdés].
- [29] A konkrét esetben, álláspontom szerint az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e)* pontja alapján állapítható meg, hogy az indítvány érdemi vizsgálatának nem állnak fenn a feltételei.
- [30] 2. Az Alkotmánybíróság végzésének indokolásában utal arra, hogy az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlatát figyelembe véve megállapítható, hogy a felülvizsgálat mint rendkívüli jogorvoslat és az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jog között nincs tartalmi kapcsolat, mert a felülvizsgálat – mint rendkívüli jogorvoslat – az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt rendelkezéssel nem hozható összefüggésbe. Ezt a megállapítást a 3025/2016. (II. 23.) AB határozatban foglaltakra alapítja.
- [31] Ezzel a megállapítással nem értek egyet, mert álláspontom szerint a hivatkozott alkotmánybírósági határozat meghozatalát követően az Alkotmánybíróság ezt az értelmezését pontosította.
- [32] Az Alkotmánybíróság jelenlegi gyakorlatát a 6/2020. (III. 3.) AB határozatban a következőképpen foglalta össze: A következetes alkotmánybírósági gyakorlat szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből kényszerítően nem következik a rendes jogorvoslati formákon felüli, egyéb jogorvoslati lehetőségek biztosítása. Ugyanakkor az Alkotmánybíróság leszögezte azt is, hogy amennyiben a jogalkotó mégis megteremtette a rendes jogorvoslaton felüli, valamely további jogorvoslat lehetőségét, abban az esetben ez a jogalkotói döntés e jogorvoslat elbírálására hatáskörrel rendelkező bíróságok számára olyan, az Alaptörvény 28. cikkéből fakadó alkotmányos kötelezettséget is létrehozott, amely szerint jogalkalmazásuk során a jogalkotó által megnyitott jogorvoslat lehetősége az Alaptörvényből levezethető követelményeknek megfelelően, így hatékonyan és ténylegesen is érvényesüljön (Indokolás [111]) {lásd hasonlóan: 14/2015. (V. 26.) AB határozat, Indokolás [43]; 11/2017. (V. 26.) AB határozat, Indokolás [31]; legutóbb: 3285/2017. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [27]; 3020/2018. (I. 26.) AB határozat, Indokolás [39]}.
- [33] 3. A fentiekből, véleményem szerint az következik, hogy a felülvizsgálati eljárás és az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése között alkotmányjogi összefüggés áll fenn, és ezért a tartalmi kapcsolat hiányára nem alapítható a visszautasítás.

Budapest, 2020. június 30.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/309/2017.

